

Da der med den fremadskridende Udvikling stadig stilles større Krav til Posthusene, ligger det i Sagens Natur, at Udgifterne til Forretningernes Bestridelse stadig forøges. Til Oplysning om den Forøgelse i Postkontorernes Forretninger, som er indtraadt siden Finantsaaret 1873—74, paa hvis Resultater den sidste Kontorholdslov er baseret, vedsties som Bilag II. en Sammenstilling af Forsendelsernes Antal m. v. i det nævnte Finantsaar og det sidst afsluttede Finantsaar 1880—81. Det vil heraf ses, at Udviklingen i alle Retninger har været ligesaa stor som — i enkelte Retninger og særlig for Landpostvæsenets Vedkommende endog betydelig større end — i det foregaaende Tidsrum, hvorfor ogsaa de Beberlag, som fastsattes i 1875 med de daværende Forhold for Die, alt for længere Tid siden have vist sig utilstrækkelige, og det har som Følge heraf været nødvendigt i de siden den sidste Kontorholdslov forløbene Aar at tilstaa Kontorerne betydelige Tillæg, der, som ovenfor anført, for Tiden ialt beløbe sig til 29,275 Kr., til de oprindelig normerede Beløb. Navnlige blev der ved Finantsloven for 1878—79 bevilget Tillæg til et samlet Beløb af 18,370 Kr., der for største Delen vare begrundede i, at navnlig den til Tilveiebringelsen af den fornødne Medhjælp ved Posthusene beregnede Del af Kontorholdsgodtgjørelserne havde vist sig utilstrækkelige som Følge af det forøgede Arbejde, der fremkaldtes saavel ved Landpostvæsenets Udvikling som ogsaa ved Oprettelsen af Expeditioner og Brevsamlingssteder, Postgangenes Forøgelse m. v.

Som bemærket i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for det nævnte Finantsaar ad § 6 I. A 1. k., indskrænkede man sig ved denne Leilighed til at søge en mindre Sum bevilget til Fordeling mellem saadanne Posthuse, hvis Understud paa Kontorholdsgodtgjørelsen vare mest fremtrædende, medens man udsatte af foreslaa en gennemgaaende Forøgelse af disse Beberlag til den foregaaende Revision af Kontorholdsloven.

Ved nærværende Lovforslag er der for hvert Kontor foreslaaet saadanne Kontorholdsgodtgjørelser, som efter de nuværende Forhold maa anses nødvendige for at sætte Posthusenes Bestyrere istand til at sørge for Forretningernes Udførelse paa tilbørlig Maade og til at fyldestgjøre de stadig vøgende Krav, som medføres af Arbejdets Tiltagen og de Udbeløser og Forbedringer, som det anses for ønskeligt at indføre.

Spad Udgifterne til Medhjælp angaar, er der i det Hele ikke foreslaaet nogen synderlig Forøgelse. Lønningerne til Fuldmægtige og Assistentter ved de Kontorer, for hvis Vedkommende Udgiften til Medhjælp fuldstændig er optaget i dette Lovforslag, ere ansatte til de samme Beløb, fra 400 til 1,200 Kr., som i Loven af 4de Mai 1875; Udgifterne til de enkelte Fuldmægtigposter ved de større Kontorer, for hvilke man paa Grund af det med disse Tjenester forbundne Arbejde og

Ansvar har maattet sætte Lønningerne til 1,400 og 1,600 Kr., ere ikke indbefattede i de i dette Forslag opførte Kontorholdsbeløb, da disse Funktionærer alle henhøre til de Postfuldmægtige, som det paatænkes at give fast Ansættelse.

Antallet af de hvert Kontor tilbedte Kontorbetjente er ligeledes i det Hele overensstemmende med det, der nu benyttes ved Posthusene, efter at forøgede Midler, navnlig i dette Diemed, ere blevne tilstaaede en stor Del af dem. Derimod falder den væsentligste Del af Udgiftsforøgelsen paa Budlønningerne, idet haade Antallet af faste Bude er noget forøget, for at saadanne Forbedringer i Distributionen, som de hyppigere Postgange og de lokale Forholds Udvikling gjøre ønskelige, kunne indføres, og Lønningerne ere ansatte noget rigeligere, end ved Loven af 4de Mai 1876, nemlig, naar undtages Budene ved de mindre Posthuse, til gennemsnitlig 700 Kr. aarlig for et uniformeret Bud. Da Budenes Tjeneste i Provindsbyerne lægger Beslag paa deres hele Tid, kan Udgiften til deres Løn ikke sættes lavere end til det nævnte Beløb, hvortil kommer, at adskillige Bude have gjort Tjeneste i en længere Arrække, saa at det ogsaa af dette Hensyn er billigt, at der skaffes dem nogen Forbedring i deres Vilkaar.

Det er en naturlig Følge af Forretningernes Tiltagen, at Udgifterne til Skrivematerialier, Seilgarn, Sak m. m. samt Porto i Tjenesteanliggender stadig vøge, og Beberlagene for disse Udgifter ere derfor ogsaa noget forhøiede.

Det vilde endelig ogsaa være særdeles ønskeligt at forsøge Posthusene med rigeligere Midler, end de hidtil have havt til Raadighed, til Tilveiebringelsen af bedre og i det Hele mere tidsvarende Lokaler end dem, der for Tiden forefindes paa de fleste Steder, hvor ikke en Sernibansstations Beliggenhed har gjort det muligt at henlægge Byens Postkontor til Stationen og der indrette passende Lokaler til det. Lokalets Størrelse, hensigtsmæssige Indretning og Beliggenhed er af væsentlig Betydning ikke blot for det tjenestgjørende Personale, men ogsaa for Publikum, ligesom Forretningernes sikke Gang i høi Grad er afhængig heraf, og Forbedringer i saa Henseende ere derfor saavel i Postvæsenets som i Publikums Interesø. Da imidlertid Gjennemførelsen af saadanne Forbedringer ifkun vil kunne ske efterhaanden, som Forholdene paa de forskjellige Steder maatte give Leilighed dertil, er der ikke i dette Diemed her foreslaaet noget forøget Beløb, men man har indskrænket sig til paa Forslaget at optage de Beløb, der efter de tilstedeværende Forhold maa anses for aldeles nødvendige til Lokalers Tilveiebringelse og de dermed i Forbindelse staaende Udgifter til Renholdelse, Varme, Belysning og Inventarium, medens det forbeholdes at søge passende Kontorholdstillæg bevilgede i saadanne Tilfælde, hvor det maatte vise sig muligt at skaffe bedre Lokaler tilvete.